

tésére? Olga Tokarczuk: *Dom dzienny, dom nocny* (Nappali ház, éjjeli ház) és Joanna Bator Piaskowa Góra (Homokhegy) című regényeiből vett példák segítségével mutatom be az emlékezet és a műtfeldolgozás viszonyát Lengyelország kelet-közép-európai történelmi kontextusában. Kiváltképp a második világháborút és az 1989-es rendszerváltozást érintő történelmi eseményekre való reflektálás mikéntjeire térek ki.

A kutatás további célkitűzése, hogy feltárja az 1989 utáni lengyel női irodalom hogyan próbál részt vállalni a huszadik századi nagy társadalmi traumák feldolgozásában. Továbbá a későbbiekben az 1989/90-es rendszerváltozás emlékezetkultúrájának szépirodalmi megjelenítésének kérdéskörét kívánom végigfuttatni a kortárs női magyar és lengyel irodalom szövegtestén, hogy egy közös metszetet találjak.

Bálint Zsófia (Szegedi Tudományegyetem)

A táncoló test és a báb kapcsolata Ladányi Andrea előadásaiban

A magyar színházi életben kifejezetten kevés olyan női alkotóval találkozhatunk, akinek olyan izgalmas és sokfelé ágazó pálya volt, van és lesz, mint Ladányi Andreának. Az általa koreografált darabokban visszatérő témaként jelenik meg a báb és az emberi test viszonyának ábrázolása. Előadásom célja annak feltérképezése, hogy az emberi test bábként való működése Ladányi előadásaiban hogyan közelíti egymáshoz a bábszínház és a táncszínház módszereit. Néhány kiemelt alkotásának elemzésével (*Alice B.; olyan, mint a Szűz Mária, csak a feje lecsavarható; Elaine – Ideje meghalásnak; BL*) mutatom be, hogyan jelenik meg a báb mint figura, illetve maga az ember, a táncoló test mint báb. Kutatásomban az emberbáb fogalmán keresztül az előadások elemzésével igyekszem megválaszolni a következő kérdéseket: Hogyan értelmezhető a táncoló test bábként? Mindig egyértelmű-e a határ a báb és a színész között? Hogyan értelmezik és tágitják az előadások az ember mint dróton rángatható marionett toposzát? Előadásom célja emellett egy rövid kortárs kitekintést is nyújtani, hogy báb és tánc viszonya milyen módon kerül ábrázolásra magyar, illetve külföldi kortárs bábszínházak és táncszínházak trendjeiben. Elemzésemben a báb és az ember viszonyának értelmezéséhez elméleti keretként Kleist *A marionettszínházról* és Paul de Man *Esztétikai formalizálás: Kleist Über das Marionettentheaterje* című szövegeihez kapcsolódó tanulmányokat használom.

„A KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS MINISZTERIUM ÚNKP-22-2-SZTE-29. KÓDSZÁMÚ ÚJ NEMZETI KIVÁLÓSÁG PROGRAMJÁNAK A NEMZETI KUTATÁSI, FEJLESZTÉSI ÉS INNOVÁCIÓS ALAPBÓL FINANSZÍROZOTT SZAKMAI TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT.”